

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 207/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **NOVSID, s. r. o.**, IČO 48 050 245, Štúrova 1304/28, Kysucké Nové Mesto, zastúpenej Advokátska kancelária Hagara – Hagarová, s. r. o., Daniela Dlabača 35, Žilina, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 72Cb/72/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 17. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 72Cb/72/2023. Navrhuje prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Sťažovateľka tiež žiada priznanie finančného zadostučinenia vo výške 3 500 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľky

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka ako žalobkyňa iniciovala upomínacie konanie 19. októbra 2023. Na základe jej návrhu na pokračovanie v konaní bola vec postúpená príslušnému

mestskému súdu. Za ostatný úkon mestského súdu sťažovateľka označila zaslanie vyjadrenia žalovaného na jej vedomie 13. mája 2025. Následne nebol podľa jej tvrdení vykonaný žiaden úkon 9 mesiacov. Od podania žaloby uplynulo 28 mesiacov a do podania ústavnej sťažnosti nebol nariadený ani prvý termín pojednávania. Predmetom napadnutého konania je majetkové právo podnikateľa.

3. Sťažovateľka odôvodňuje podanie ústavnej sťažnosti ako jediný zostávajúci právny inštitút ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a súčasného odstránenia stavu právnej neistoty, v ktorej sa v danom prípade nachádza. Zastáva názor, že mestský súd svojou nečinnosťou spôsobil prietahy v konaní.

4. K ústavnej sťažnosti sťažovateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom pripojila len splnomocnenie a osvedčenie o registrácii zástupcu ako platiteľa dane z pridanej hodnoty.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

7. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

8. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014). Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

9. Po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou ústavný súd zistil, že sťažovateľka k ústavnej sťažnosti nepriložila žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jej základných práv a slobôd (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde), v ústavnej sťažnosti žiadny dôkaz ani nenavrhuje (§ 43

ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pripojenie dôkazu, resp. navrhnutie dôkazu je obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti vyžadovanou zákonom. V okolnostiach posudzovanej veci má nesplnenie zákonom predpísanej dôkaznej povinnosti sťažovateľky za následok, že ústavný súd nemôže vyhodnotiť ako preukázanú ani len skutočnosť, že namietané konanie na mestskom súde vôbec prebieha. Zároveň sťažovateľka ani neuvádza dátum postúpenia veci mestskému súdu, ktorý označuje za porušovateľa svojich práv, čo bráni určeniu začatia konania na tomto súde, ale napriek tomu poukazuje na neprimeranú dĺžku konania.

10. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom.

11. Z dôvodu existencie uvedeného nedostatku ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí. Sťažovateľke odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátila s novou ústavnou sťažnosťou (spĺňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu mestského súdu konajúceho v jej veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevylučuje.

12. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglió proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

13. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

14. V prejednávanom prípade napadnuté konanie (podľa sp. zn. a dátumu podania návrhu na začatie upomínacieho konania, pozn.) začalo niekedy v novembri alebo decembri 2023 a ku dňu podania ústavnej sťažnosti (17. február 2026) jeho celková dĺžka môže činiť niečo vyše dvoch rokov, čo nepresahuje štandardnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Zároveň z hľadiska predmetu konania nejde o konanie, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry vyžaduje prednostné vybavenie (finančná pohľadávka sťažovateľkou neuvedenej výšky podnikateľského subjektu, pozn.). Všeobecný súd podľa tvrdení sťažovateľky nebol vo veci nečinný, realizoval procesné úkony zabezpečujúce kontradiktórnosť konania a prípravu spisu na rozhodnutie. Doterajší postup konajúceho mestského súdu z hľadiska intenzity priet'ahov, ako aj celkovej dĺžky konania preto nemožno považovať za ústavne neakceptovateľný.

15. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení označených práv sťažovateľky, čo by viedlo k odmietnutiu jej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej aj podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. marca 2026

Peter Molnár
predseda senátu